

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 10ης Νοεμβρίου 1992 *

Στην υπόθεση C-156/91,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Hansa Fleisch Ernst Mundt GmbH & Co. KG

και

Landrat des Kreises Schleswig-Flensburg,

η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 85/73/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 1985, για τη χρηματοδότηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των νωπών κρεάτων και των κρεάτων πουλερικών (ΕΕ L 32, σ. 14), και της απόφασης 88/408/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 1988, σχετικά με το ύψος των τελών που πρέπει να εισπράττονται για τις υγειονομικές επιθεωρήσεις και ελέγχους των νωπών κρεάτων σύμφωνα με την οδηγία 85/73/ΕΟΚ (ΕΕ L 194, σ. 24),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. L. Murray, πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini και F. A. Schockweiler, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs

γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Hansa Fleisch Ernst Mundt GmbH & Co. KG, εκπροσωπούμενη από την Ingeborg Adrian-Mundt, δικηγόρο Schleswig-

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

- ο Landrat des Kreises Schleswig-Flensburg, εκπροσωπούμενος από τον Ulrich Seyffert, Mitarbeiter beim Rechtsamt

- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους Ernst Röder, Ministerialrat του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομίας, και Joachim Karl, Regierungsdirektor του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομίας

- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον δόκτορα Ulrich Wölker, μέλος της νομικής της υπηρεσίας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της Hansa Fleisch Ernst Mundt GmbH & Co. KG, της Γερμανικής Κυβερνήσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά τη συνεδρίαση της 14ης Μαΐου 1992,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 25ης Ιουνίου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με διάταξη της 15ης Μαρτίου 1991, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 13 Ιουνίου 1991, το Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, τρία προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 85/73/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 1985, για τη χρηματοδότηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των νωπών κρεάτων και των κρεάτων πουλερικών (ΕΕ L 32, σ. 14), και της αποφάσεως 88/408/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 1988, σχετικά με το ύψος των τελών που πρέπει να εισπράττονται για τις υγειονομικές επιθεωρήσεις και ελέγχους των νωπών κρεάτων σύμφωνα με την οδηγία 85/73/ΕΟΚ (ΕΕ L 194, σ. 24).

- 2 Τα ερωτήματα αυτά υποβλήθηκαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της εταιρείας Hansa Fleisch Ernst Mundt GmbH & Co. KG, (στο εξής: Hansa Fleisch) και του Landrat des Kreises Schleswig-Flensburg (στο εξής: Landrat), ως προς το ποσό των οφειλομένων από την Hansa Fleisch στον Landrat τελών για τις υγειονομικές επιθεωρήσεις που πραγματοποιήθηκαν στις εγκαταστάσεις της.
- 3 Η Hansa Fleisch εκμεταλλεύεται ένα σφαγείο, ένα εργαστήριο τεμαχισμού και ψυκτική αποθήκη κρεάτων στο Schleswig-Holstein. Τα κρέατα των σφαγέντων στις εγκαταστάσεις της Hansa Fleisch ζών αποτελούν αντικείμενο επιθεωρήσεων, πραγματοποιούμενων από τους υπαλλήλους της Υπηρεσίας Κτηνιατρικού Ελέγχου και Ελέγχου Τροφίμων η οποία τελεί υπό την εποπτεία του Landrat.
- 4 Σύμφωνα προς το άρθρο 1, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας 85/73, εισπράττεται τέλος για τα έξοδα που προκύπτουν από τις εν λόγω επιθεωρήσεις. Δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 85/73, το Συμβούλιο όφειλε να καθορίσει το ύψος του τέλους αυτού κατ' αποκοπή πριν από την 1η Ιανουαρίου 1986, ημερομηνία κατά την οποία έληγε η χορηγηθείσα στα κράτη μέλη, εκτός της Ελληνικής Δημοκρατίας, προθεσμία, προκειμένου να διασφαλίσουν τη μεταφορά της οδηγίας 85/73 στο εθνικό δίκαιο.
- 5 Το κατ' αποκοπήν ύψος του τέλους καθορίστηκε με την προαναφερθείσα απόφαση 88/408. Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως καθορίζει ένα ή περισσότερα ποσά τελών ανά είδος ζώου. Πάντως, το άρθρο 2, παράγραφος 2, της ίδιας αυτής διατάξεως προβλέπει ότι «τα κράτη μέλη στα οποία το μισθολογικό κόστος, η δομή των εγκαταστάσεων και [η σχέση] που υφίσταται μεταξύ κτηνιάτρων και επιθεωρητών αποκλίνουν από τον κοινοτικό μέσο όρο που έχει επιλεγεί για τον υπολογισμό των κατ' αποκοπήν ποσών (...) μπορούν να παρεκκλίνουν με αυξήσεις ή μειώσεις έως ότου επιτευχθεί το πραγματικό κόστος επιθεωρήσεως». Δυνάμει του άρθρου 11 της αποφάσεως 88/408, αυτή έπρεπε να τεθεί σε εφαρμογή από τα κράτη μέλη το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1990.
- 6 Στη Γερμανία, η εισπραξιτέλωση για τα έξοδα τα οποία προκύπτουν από τις επιθεωρήσεις και τους υγειονομικούς ελέγχους των ζώων που προορίζονται για σφαγή βασίζεται στο άρθρο 24 του Fleischhygienegesetz (νόμος περί της υγιει-

νής του κρέατος, BGBl. I, 1987, νέα δημοσίευση, σ. 649), το οποίο προστέθηκε στον εν λόγω νόμο με τον νόμο της 13ης Απριλίου 1986 (BGBl. I, σ. 398). Δυνάμει του άρθρου 24, παράγραφος 2, του Fleischhygienegesetz, στα ομόσπονδα κράτη εναπόκειται να καθορίζουν τα πραγματικά περιστατικά που υπόκεινται στην επιβολή τελών και να καθορίζουν το ύψος αυτών. Η ίδια διάταξη προβλέπει πάντως ότι τα τέλη πρέπει να υπολογίζονται σύμφωνα προς την προαναφερθείσα οδηγία 85/73.

- 7 Στο Land του Schleswig-Holstein, το ύψος του τέλους που οφείλεται για τις επιθεωρήσεις και τους υγειονομικούς ελέγχους που προβλέπονται από την οδηγία 85/73 καθορίστηκε με την κανονιστική απόφαση της 3ης Απριλίου 1987 περί τροποποίησης της κανονιστικής απόφασης περί των διοικητικών τελών στο πλαίσιο της διοίκησης του κτηνιατρικού τομέα (*Gesetz- und Verordnungsblatt für Schleswig-Holstein 1987*, σ. 173). Το ύψος του τέλους που καθορίστηκε με την εν λόγω κανονιστική απόφαση είναι υψηλότερο των κατ' αποκοπήν ποσών του άρθρου 2, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας απόφασης 88/408.
- 8 Βάσει της κανονιστικής απόφασης του ομόσπονδου κράτους του 1987, ο Landrat καταλόγισε στην Hansa Fleisch τα οφειλόμενα από αυτήν τέλη για τις πραγματοποιηθείσες στις εγκαταστάσεις της επιθεωρήσεις. Η Hansa Fleisch άσκησε ενστάσεις κατά των εκδοθεισών από τις 23 Μαΐου 1989 και εφεξής αποφάσεων περί εισπράξεως των τελών. Δεδομένου ότι οι ενστάσεις αυτές απορρίφθηκαν από τον Landrat, η Hansa Fleisch άσκησε προσφυγή ενώπιον του Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht. Ενώπιον του δικαστηρίου αυτού, η Hansa Fleisch ισχυρίστηκε ότι οι εκδοθείσες από τον Landrat αποφάσεις περί εισπράξεως ήταν παράνομες για τον λόγο, ιδίως, ότι τα τα καταλογισθέντα τέλη ήταν υψηλότερα από αυτά που προβλέπονται από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της απόφασης 88/408.
- 9 Κρίνοντας ότι η ενώπιόν του αχθείσα διαφορά έθετε ζητήματα ερμηνείας του κοινοτικού δικαίου, το εθνικό δικαστήριο αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία έως ότου το Δικαστήριο αποφανθεί προδικαστικώς επί των ακολούθων ερωτημάτων:

«1) Επιτρέπει η οδηγία 85/73/ΕΟΚ του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με την απόφαση 88/408/ΕΟΚ του Συμβουλίου, την απευθείας εφαρμογή εις τρόπον ώστε ένας πολίτης της Κοινότητας να μπορεί, ενώπιον δικαστηρίου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, να επικαλείται επιτυχώς ότι το κράτος οπωσδήποτε δεν είναι πλέον αρμόδιο, εφόσον ισχύει η απόφαση

88/408/ΕΟΚ του Συμβουλίου, να εισπράττει τέλη κατά την έννοια του άρθρου 1 της εν λόγω αποφάσεως του Συμβουλίου, τα οποία υπερβαίνουν κατά το ύψος τα κατ' αποκοπήν ποσά που προβλέπονται από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως;

2) Έχει σημασία για την απάντηση του Δικαστηρίου στο ερώτημα 1 το αν έχει ήδη λήξει η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 11 της αποφάσεως 88/408/ΕΟΚ του Συμβουλίου;

3) Έχει σημασία για την απάντηση του Δικαστηρίου στο ερώτημα 1 αν το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 88/408/ΕΟΚ του Συμβουλίου πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι την εν λόγω εισάγουσα εξαίρεση διάταξη μπορεί να την επικαλείται ένα κράτος μέλος ως τοιούτο, αλλά δεν μπορούν να την επικαλούνται οι επί μέρους διαιρέσεις ενός κράτους μέλους, όπως είναι τα ομόσπονδα κράτη της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας;»

10 Στην έκθεση ακροατηρίου αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς της κύριας δίκης, η εφαρμοστέα κανονιστική ρύθμιση, η εξέλιξη της διαδικασίας καθώς και οι γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

Επί του πρώτου και του δευτέρου ερωτήματος

11 Από τη διάταξη περί παραπομπής προκύπτει ότι, με το πρώτο και το δεύτερο ερώτημα, το εθνικό δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αφενός αν το άρθρο 2, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας αποφάσεως 88/408 έχει άμεσο αποτέλεσμα και αφετέρου, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, αν τη διάταξη αυτή μπορεί να την επικαλείται ιδιώτης κατά κράτους μέλους πριν από τη λήξη της προβλεπομένης στο άρθρο 11 της αποφάσεως 88/408 προθεσμίας, προκειμένου να αντισταχθεί στην εισπράξη τελών υψηλότερου ποσού από αυτό που προβλέπεται από το άρθρο 2, παράγραφος 1.

12 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, όπως το Δικαστήριο έκρινε με την απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1970, 9/70, Grad (Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 497, σκέψη 5),

δεν θα συμβιβαζόταν προς το δεσμευτικό αποτέλεσμα, που το άρθρο 189 αναγνωρίζει στην απόφαση, ο κατ' αρχήν αποκλεισμός της δυνατότητας των προσώπων, που η απόφαση αφορά, να επικαλούνται την προβλεπόμενη από αυτήν υποχρέωση.

- 13 Με την απόφαση αυτή, το Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι μπορεί να γίνει επίκληση κατά κράτους μέλους διατάξεως αποφάσεως απευθυνομένης στο εν λόγω κράτος μέλος, οσάκις η εν λόγω διάταξη επιβάλλει στον αποδέκτη της ανεπιφύλακτη και επαρκώς σαφή και ακριβή υποχρέωση (σκέψη 9).
- 14 Η Γερμανική Κυβέρνηση και ο Landrat ισχυρίστηκαν ότι η επιβληθείσα στα κράτη μέλη υποχρέωση να καθορίζουν το ύψος του τέλους στα προβλεπόμενα από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 88/408 επίπεδα δεν αποτελεί ανεπιφύλακτη υποχρέωση, λόγω της δυνατότητας παρεκκλίσεως από τα εν λόγω κατ' αποκοπήν ποσά, η οποία παρέχεται στα κράτη μέλη με το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως.
- 15 Πάντως, το γεγονός ότι μια απόφαση επιτρέπει στα κράτη μέλη που είναι αποδέκτες της να παρεκκλίνουν από σαφείς και ακριβείς διατάξεις της ίδιας αυτής αποφάσεως δεν είναι δυνατό, καθ'αυτό, να στερεί τις διατάξεις αυτές του άμεσου αποτελέσματος. Ειδικότερα, αυτές οι διατάξεις μπορούν να έχουν άμεσο αποτέλεσμα οσάκις η χρήση των κατ' αυτόν τον τρόπο αναγνωριζόμενων δυνατοτήτων παρεκκλίσεως υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο (υπό την αυτή έννοια, βλ. απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου 1974, 41/74, Van Duyn, Συλλογή τόμος 1974, σ. 537, σκέψη 7).
- 16 Αυτό ακριβώς συμβαίνει εν προκειμένω, όσον αφορά τη δυνατότητα παρεκκλίσεως προς τα άνω από τα κατ' αποκοπήν ποσά του τέλους που καθορίζει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 88/408. Πράγματι, όπως προκύπτει από το άρθρο 2, παράγραφος 2, και το παράρτημα της αποφάσεως 88/408, το ύψος του τέλους μπορεί να αυξηθεί έως το ύψος του πραγματικού κόστους επιθεωρήσεως, οσάκις αυτό είναι υψηλότερο των επιπέδων του τέλους που

καθορίστηκαν με το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως. Η δυνατότητα αυξήσεως του τέλους εξαρτάται, επομένως, από προϋποθέσεις των οποίων η τήρηση υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο.

- 17 Συνεπώς, το γεγονός ότι το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 88/408 παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να παρεκκλίνουν προς τα άνω από τα κατ' αποκοπήν ποσά του τέλους, που καθορίζονται από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της ίδιας αποφάσεως, δεν είναι δυνατό να στερήσει την τελευταία αυτή διάταξη του αμέσου αποτελέσματος.
- 18 Εντούτοις, το άρθρο 11 της αποφάσεως 88/408 τάσσει στα κράτη μέλη προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να διασφαλιστεί η θέση σε εφαρμογή της εν λόγω αποφάσεως.
- 19 Οσάκις απόφαση απευθυνομένη στα κράτη μέλη περιέχει διατάξεις ακριβείς και ανεπιφύλακτες, των οποίων η θέση σε εφαρμογή πρέπει να συντελεστεί εντός ορισμένης προθεσμίας, οι ιδιώτες μπορούν να επικαλούνται τις διατάξεις αυτές κατά κρατών μελών μόνο στην περίπτωση κατά την οποία το εν λόγω κράτος δεν θέτει σε εφαρμογή την απόφαση, ή τη θέτει σε εφαρμογή κατά τρόπο εσφαλμένο, μετά τη λήξη της προβλεπόμενης προθεσμίας.
- 20 Πράγματι, η παρασχεθείσα στους ιδιώτες δυνατότητα να επικαλούνται απόφαση κατά των κρατών μελών τα οποία είναι οι αποδέκτες της βασίζεται στον δεσμευτικό χαρακτήρα που η απόφαση έχει έναντι των αποδεκτών της. Συνεπώς, όταν η απόφαση τάσσει στα κράτη μέλη ορισμένη προθεσμία προκειμένου να συμμορφωθούν προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτήν, οι ιδιώτες δεν μπορούν να επικαλεστούν την εν λόγω απόφαση έναντι των κρατών μελών πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας.
- 21 Ενόψει των ανωτέρω, στο πρώτο και δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 88/408/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 1988, σχετικά με το ύψος των τελών που πρέπει να εισπράττονται για τις υγειονομικές επιθεωρήσεις και ελέγχους των νωπών

κρεάτων σύμφωνα με την οδηγία 85/73/ΕΟΚ, μπορεί να το επικαλεστεί ιδιώτης κατά κράτους μέλους προκειμένου να αντιταχθεί στην είσπραξη τελών υψηλότερου ποσού από αυτό που προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη, οσάκις δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις από τις οποίες το άρθρο 2, παράγραφος 2, της εν λόγω διατάξεως εξαρτά τη δυνατότητα αυξήσεως του ποσού των τελών που καθορίζεται από το άρθρο 2, παράγραφος 1. Πάντως, επίκληση του άρθρου 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 88/408 μπορεί να γίνει μόνο κατά των αποφάσεων περί είσπραξέως των τελών που εκδόθηκαν μετά τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 11 της εν λόγω αποφάσεως.

Επί του τρίτου ερωτήματος

- 22 Καταρχάς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, όπως αναφέρθηκε στην ανωτέρω σκέψη 17, η δυνατότητα παρεκκλίσεως από τα κατ' αποκοπήν ποσά του τέλους που καθορίζει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας αποφάσεως 88/408, υπό τις προϋποθέσεις και εντός των ορίων που προβλέπονται από το άρθρο 2, παράγραφος 2, της εν λόγω αποφάσεως, δεν είναι δυνατόν να στερεί το άρθρο 2, παράγραφος 1, του αμέσου αποτελέσματος.
- 23 Στη συνέχεια, πρέπει να τονιστεί ότι κάθε κράτος μέλος είναι ελεύθερο να κατανέμει τις αρμοδιότητες στο εσωτερικό επίπεδο και να θέτει σε εφαρμογή τις πράξεις κοινοτικού δικαίου που δεν είναι απ' ευθείας εφαρμοστές μέσω μέτρων ληφθέντων από τις περιφερειακές ή τοπικές αρχές, αρκεί η κατανομή αυτή των αρμοδιοτήτων να καθιστά δυνατή την ορθή εφαρμογή των εν λόγω πράξεων κοινοτικού δικαίου.
- 24 Εν προκειμένω, καμία διάταξη της αποφάσεως 88/408 δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να παρέχουν στις περιφερειακές ή τοπικές αρχές την εξουσία παρεκκλίσεως από τα κατ' αποκοπήν ποσά του τέλους, υπό τις προϋποθέσεις και εντός των ορίων που προβλέπονται από το άρθρο 2, παράγραφος 2, της εν λόγω αποφάσεως.
- 25 Εξάλλου, από το άρθρο 7 και από το παράρτημα της ίδιας αυτής αποφάσεως προκύπτει ότι οι παρεκκλίσεις από τα κατ' αποκοπήν ποσά του τέλους μπορούν να εφαρμόζονται εφ' όλων των εγκαταστάσεων ενός κράτους μέλους ή επί μιας μόνο εξ αυτών.

- 26 Ενόψει των ανωτέρω, στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 88/408 έχει την έννοια ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να αναθέσει στις περιφερειακές ή τοπικές αρχές την άσκηση της εξουσίας που απονέμει η διάταξη αυτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 27 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι οποίες κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπύπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε το Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht, με διάταξη της 15ης Μαρτίου 1991, αποφάνεται:

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 88/408/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 1988, σχετικά με το ύψος των τελών που πρέπει να εισπράττονται για τις υγειονομικές επιθεωρήσεις και ελέγχους των νωπών κρεάτων σύμφωνα με την οδηγία 85/73/ΕΟΚ, μπορεί να το επικαλεστεί ιδιότης κατά κράτους μέλους προκειμένου να αντισταχθεί στην εισπραξη τελών υψηλότερου ποσού από αυτό που προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη, οσάκις δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις από τις οποίες το άρθρο 2, παράγραφος 2, της εν λόγω διατάξεως εξαρτά τη δυνατότητα αυξήσεως του ποσού των τελών που καθορίζεται από το άρθρο 2, παράγραφος 1. Πάντως, επίκληση του άρθρου 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 88/408 μπορεί να γίνει μόνο κατά των αποφάσεων περί εισπράξεως των τελών που εκδόθηκαν μετά τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 11 της εν λόγω αποφάσεως.
- 2) Το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 88/408/ΕΟΚ έχει την έννοια ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να αναθέσει στις περιφερειακές ή τοπικές αρχές την άσκηση της εξουσίας που του απονέμει η διάταξη αυτή.

Murray

Mancini

Schockweiler

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Νοεμβρίου 1992.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος του δεύτερου τμήματος

J.-G. Giraud

J. L. Murray